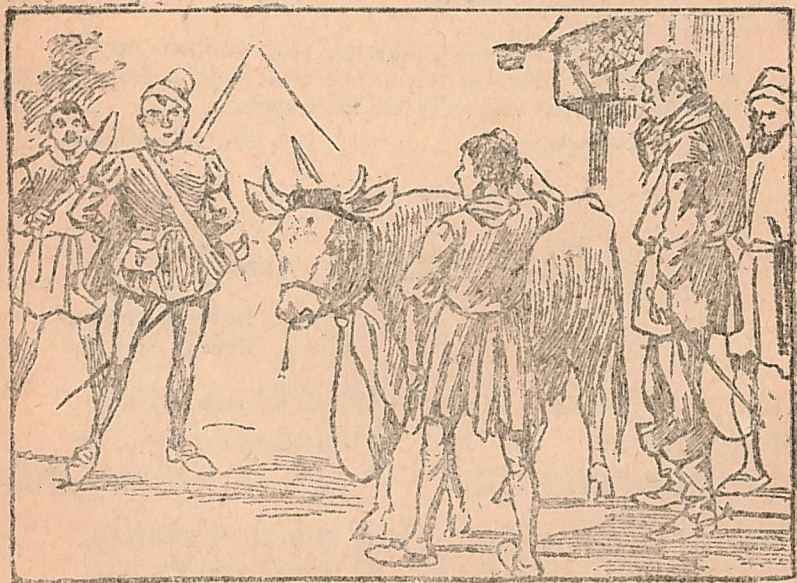

Крава, която говори.

Ирландска народна приказка.

(Продължение отъ кн. 3).

Когато излѣзли вънъ, Тома не вѣрвалъ на очитѣ си, толкова едра и здрава изглеждала Бриндла! Кожата ѝ лъщѣла като коприна. Такава хубава крава Тома никога въ живота си не билъ виждалъ! Наистина ли била

тя старата тѣхна Бриндла? Тома и майка му токо-рѣчи не вѣрвали на това.

Добичето съвсѣмъ спокойно вървѣло подиръ момъка и гордо въртѣло опашката си, сѣкашъ било доволно, че всички го гледатъ съ очудване.

И наистина на пазаря чудо свѣтъ се натрупалъ около Бриндла, защото по хубостъ и голѣмина никоя крава не можала да се мѣри.

„Колко искашъ за тая крава?“ питали купувачитѣ.

Тома си чешелъ нерѣшително ухото и незнаялъ какво да каже, защото забравилъ да пита майка си.